

வாழ்க அத்தனை வானவ ராணினம்
யீழுகதன்புனால் வேந்தனுமோங்குக
ஸுஞ்க தியதேல் ஸாமர னுமே
தூஞ்க வையக முந்தயர் தீர்கவே

இந்து சமயம்.

யாழ்ப்பராம் சபானுவெ
புரட்டாதிமீகாவ திங்கட்சிமை

வங்க நாட்டுக்கு வந்த கதி

வில்வனம் நீர்வளக்களாற் சிறந்ததென்றும், ஒருகாலத் திடலே தேனுறும் பாலரூம் பயிர்த் தென்றும் புராணேயின் காசுக்களிலும் தேசுகிறத்தோத் திலும் பாரட்டப்பெட்ட வங்கா என்னப்படும் வங்காட்டிடற் கு இப்பொழுத நேர்க்கூடி வைப் கேள்விப்பட சென்று திடுக்குகின்றது; வங்காட்டிடலே இப்பொழுத நேர்க்கூன் பஞ்சம் முன் ஏக்காலத் திலும் இல்லாதாம்; சமாசாரப் பத்திரிகைகளிப் பரீக்கும்போது வங்காட்டல் நேர்க்கூந்த பஞ்சம் வரவரா அதிகப்படுகின்றதே யொழியக் குறைந்தபாடில்லை யென்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது; அங்காட்டின் பஞ்சத்தைப்பற்றிக் கீழாருஞ்செய்திகள் கண்ணன்று கடையாரையும் உருக்கெய்யும் இல்லப்பின:-

“கல்கத்தா நகரிலும் ஏனைய பட்டினங்களிலும் ராட்சுப் பழுததன்னுள் கராமங்களிலும் நாள்தோறும் பன்னாற்றுக் கணக்கான ஆண்கள் பெண் கள் சிறுவர் கூறுமிருப்பது யோர் பசியால் அவசரமுறுக்கிடக்கக் கணப்படுகின்றனர்; பல பிரேதங்கள் கரணப்படுகின்றன; கணவர் தத்தம் மன்மியரைத் தாபர்க்குமுடியாமல் வீட்டைவிட்டுத் தரந்த ஸாயினர்; பண்மியர் பட்டினியார்வுக்குத் தாங்குமிகு சுஞ்சிருக்கமுய்யாத புருஷரையுட்டகையான். மக்கள் வயசின முதிர்ந்த நேராய்வாய்ப்பட்டும் பகுசத்தின்வாய்ப்பட்டும் வருக்கும் பெறுமிகுமாக அவர்கள்

நவூத்திரியல்
தெளிவை வழிபாடுக

“இன்னும் இப்படியான் பல பரிதாபத்திலே பத்தரிகைகளில் வகுக்காட்டு மக்கள் பழிமாட டைய்ச்சி எந்தத்தக்காட்டப் பட்டு வருகின்றன; உணவுப் பஞ்சம் வகுத தாத்தல் மற்று வூதுக்கடப் பாகரிகம் ஆயுதக் கு ஏவ்வாற்றிருந்து தன்னரை முரு மா என்ற ஆசுக்கத்திடம் கீக்கு கிண்றது. இயைகளை பெல்லாம் ஜில்கெ யெயித்து வர்த்துச் சுகரல்வாய்கள் மனத்துமா அதிகப்படுமே யெரிமுப் பியறு மாதும் பயன்விலையாம்.

ஆரசினர் ஜகவெராடிய பஞ்சத்தை கீழ்குறைங்கு இயலாற்

வரையில் முயற்சிகளெல்லாஞ் செய்கிறார்களாம். இந்தச் சமயத்தில் இந்திய மாநகரியாகிய மிஸ்ஹர் அமெரி வென்பவர் வங்கத்திற் பஞ்சம் கோர்த்ததற்குச் சொல்லும் குரைய இந்தியமக்கருக்குப் பெரும் ஆத்திரத்தை விளைக்கின்றதாம். அந்த மந்திரியின் கூற்று ஒரு வகுக்கு “நகச்சர்மின் உலகை விழுந்த விதமாக” பஞ்சத்தால் வருந்தும் இந்திய மக்களில் உள்ளத்தைப் பெரிதும் உபாதிக்கின்றதாம். பிருத்தானிய பத்திரிகைகள் பல வங்காளத்தில் நேர்ந்த பஞ்சத்தினாலும் அந்தாட்டு மக்கள் படிடி கழித்துத்தையிட்டுப் பெரிதும் அதுதாபப்படுகின்றனவாம். அதுதாபப்பட்டு ஆவதென்ன? “அப்பா” என்றால் உச்சி குளி ருமா? பசி வந்திடப் பத்தம் பறந்தபோம் என்ற வாக்கு வங்கநாட்டு மக்கள்டத்துடே இப்பொழுதே பிரத்தியடசமாக காணப்படுகின்றது. அரசினர் பஞ்சத்தை நீக்குவதற்கு எவ்வளவான முயற்சிகளைச் செய்தாலும் பஞ்சம் விரைவில் நீங்குக்காண்மையைக் காண

இனி, இந்திய அரசினருக்கும் இந்திய மக்களுக்குமிடையே பராபரம் உள்ளவிசுவாசமும் ஒருமூலமையும் உலகமிருந்துதான்; இதனால் இப்பஞ்ச தீக்கரையூர்சிகளில் அரசினரோடு பிரசைகளும் பிரசைகளோடு அரசினரும் ஒத்துழைக்கின்றிராமம், இவற்றைப்பகுதியாகும் இப்படி வெற்றுவதையும்பட்டுப் பின்னால் ஏகாணங்குருப்பதற்கிணாதையிற் பஞ்சமானது தான் கருமத்தை முடித்துவிடுமோ என் அஞ்சக்கிடக்கின்றது. அரசினரும் ஊரவர்களும் ஒருமூலமைப்பட முடியாகிட்டாலும் இருப்புதியாரும் தனித்தனி பஞ்சத்தை நீக்க முயற்சி செய்வதிற்கு பஞ்சம் ஒருவாறு கீழ்க்குமே சொல்வத்தாற் சீர்க்கிரப்பால மேம்பட்ட வங்கநாட்டிற்கு ஆங்கத்கட்சி கேரங்கலதனால் இவ்வகை குறைந்த ஏணை நாடுகளுக்கு எனவைக்கி கேருமேராயர் அறிவார்த்தெய்வமொன்றே யற்றிய வங்கத்தாடு மக்கள் இப்படிப் பஞ்சத்தால் மாண்பொழுதியும் பழ யாரைச் சூழுமொயாமற்றுபெயு.

வலுத்திக்கட்டும் பராசக்குமியே
 யுன் தாடையே இந்த வலுத்திக்கட்டும்
 கரலத்திலே உண திருவுருப்பு
 பெருக்கானநு எழுதகட்டும் பெருக்கானநு
 கைக் காட்டிதும் அதிகாரங்கப் பாலிப்
 பெருக்குமென்று பெரியோசாதிப்பர்.
 இந்தப் புன்னியில் தினங்களிலே உண்ணிப் புத்திழூர்வமரங்களங்களுக்காரணம் அடுக்கி டூர்மாக வழிபட்டுக்கேர்வாராயும் உண்டு திருவுருள் வெள்ளம் தங்களிடத்திலே தினைக்கச் செய்யுமான்றே வெள்ளம் பெருக்கிவரும்போது அதன்கண் ஸ்ராந்த செய்ய சென்றவர்களையும் கீனிக்கும் அந்த தேர்க்கமின்றி இவ்வெண்ணெப் பெருக்கில் அகப்பட்டவரையும் கீனத்துவியிலென்பது சிசுதானேன் அதபோன்றதன்றே, தாடையே உண் திருவுருப்பு பெருக்கம்.

சுகல உலகங்களையும் அவ்விடம்
கத்திரியிலுள்ள ஆண்ம கோட்களையும்
பெறும் பெற்றருளியின் நித்தியை
கண்ணிக்கவே! சிலவுருட்கள்கூட
உன் மக்கள் படிம்பாட்டுடையும்
கெடுங் கேட்டுடையும் கீ இஸ்னமுடு
திருவுளத்திற் கொள்ளவில்லையா?
உன் பின்னோக்கள் இரும் நலம் உனது
திருச்செகியகிள் ராவில்லையா? என்கின்
ஏதையும் கையினையும் எவ்வருடும்
சொல்லதற்கியும் அன்னைபாடையே சி
உனது உத்தம மக்களுட் சிவரி
வுஞ் சிலர் தங்கள் குறைகளை,
உனக்கு ஒருமுறையல்ல, இரு
முறையல்ல, முழுமுறையல்ல
பன்முறை மு-மியிட்டாறும்,
கேளார்போற், பராமுகன் செய்து
இருப்போமே கீ பெற்றுள்ள மக்கள்
ஞட் பஸ் உண்ணை மறந்த தாயர்
கீ உண்சொற்றுறந்து, நாக்கியம்
பேசி, அடாதன செப்தாறும்,
சுகல உலகுபிரக்குஞ் தாயாகிய கீ
அவர்கள் செய்யும் செய்தாக்களைப்
பொறுத்த அவர்களுட்கு ஆதாருஞ்
செய்வதை கிடுக்குப் புறக்கணி
தல் பிரயமா? “பொல்வாத கே

పూర్వం పెరాటు వ్యాపికివున్న శాస్త్రయార్డు ఇన్నపక్కాము, మనుతుచ్ఛిర్థం పురాతనమును కొలిగి అంతకె విషణువుతున్నము కాలాలిలే అరాట్టు ఎనిపాపుటు కలుకుతూరావుత తమికారాకాక కెరాణ్ట వాంకాలాంతి లుణీలా మంకణీషివార్యాము పున్సంత తరసు వర్షాతము వరుతుంపిఱికాక వంత వావుతుంపిట్టు లేవ్యాతుకు పారాక్రమించుచ్చాము ఇతి మెయి తాన్? “పింణించుక్క విషణుపాట్టి, సంస్టేషన్కుపు ప్రియాణింపోర్చు రత్న” ఎన్ని వితయాగ అంతుణీ మంకణు అత్తానై పెరుం పున్సంప పట పార్సి మాణిటోళ్లిప కే లేవ్యాతుకు పారాక్రముప, ఆన్ని ఎంకణు ఆగ్రామయాను ప్రింతసాపిరిను ఈకాశమును ప్రాణికాలును కాలిం తెలుగుపటి గుర్తాంతాలకును పోకిరుక్కిలే బెయిపాతి, సీ, ఎం? అంచూ సింతితిస్తిస్తి; అంత వంక మంకణిపెలునాం కాంక లేవుణ్ణిట నీ, కావారెతాళ్లిప, అవారుకెడాలులవురుం అంతశ్ముర, నాణుకు, ఇంతయ మంతిరిపాప పిసహర అమిసిప, ప్రాణిమంతిరిపాప మిసహర. లోస్త్రితుము, ఉన్నిపాపాంతు “శా కాని, ది ఎం, ఎంకణుప్రాణికాం కావాతు విట్టాప ఎన్నరు ఉన్నిపాంకుకట్టాలి, తాపో కే అవస్కానుకు ఎన్ని చూరాను దొషాలప ప్రోక్రిపు “వేంతాను చేసిన శ్శుంతుణిపిల్లను” బెయిపతు, అన్నిపే, నీ అంపరా వాకుకెయిపి, అంచూ ఎం చుట్టిపిల్లని, కే పెరిప్పాప, ఇన్నానిపిన్ మెంట్-ట్రైనును ఇంచుకు చెచాంచెనున్నిపుటు పొర అంతకులుకి; “చీపె తుణిపెయిఱు కాబినుపితాను ఎణై కే మంతాలు చూపే ఎనుకెడాగు తుంచుమును టో సంపుర్ఖాంతార్థ” ఎన్నరు ఉన్నిటివాను పార్టీ పాట్లు పెట్టారుమ్మాంకిపొరాణు కిచయివు తాకు కణుచెకునువుతాను ఎణు దెచ్చపత్తకుతు.

மகநவமிசங்கீத
மகோத்சவம்

வட்டுக்கொட்டைத் துறையில் சப்பிரி
மணிப் பித்திபாசாலை மண்டபத்
கில், மேற்படியூர் சுங்கெத கழகத்
தாரால் நிகழ்வு புரட்டாகிறார்.
19க் திங்கள் செவ்வாய்க்கிழமை
முதல் 21க் ல் விபராகுஷ்ணமை
வரை ஸ்டீ உத்சவம் மேற்படி வித
பிபாசாலை சொந்தக் கராச் பூர்
திரு. K. காசனிங்கம் அவர்களின்
ஆதாரமில் நடைபெறுவதை குத்த
துத கழகத் துறையிலிரு தெரிவிக்கின்றார்.

நம கோயில்களும்
கும்பினுவொரும்

சிவகேஷ செங்கார்த்தன்! என்னே நம்பிக்கையும் சிவத்தாண்டு! ஏல்லாம் இருக்கின்ற வாற்தனிட்டோம் சியாப் பணமுள்ளவர்களி, வாதவரசி, குழம் புலம் சரி, இல்லாதவர்களி ஒரு அமேரிக்காக்காட்டுவதன் மூர்பாரும் வாற்தனிட்டோதே! பேரே! நமக்கு தினமும் கையே ஒன்றுசூரியாத அத்துறையில் புருஷன் உண்கப்பட மனைவியினுகும் அவ்வது கண அங்கும் பெற்றுக் கொடு ரூபருத்தியங் கூகம் மற்றும் தங்குத் தெரியாமல் இல்லாம் வயத்தில் இது என் கார்மத் தெரியாலோ நம் முழுகன் சுக்காடு மற்றும்பொரு கொசும்பானம் நம்முடு கும்பெரிபாவீர் அதை (மேட்டிக்கி ரீம் பட்டியல்)

நவராத்திரியில்
 தேவிகை வழி படிக
 "பிழிட்ட வாழ்க்கையால் உப்பிட்ட
 கல்வெளனாலும்
 மெய்யங்களும் உள்ளுறவுற்று
 வீதிட்ட செல்களுக்கு நல்லாகவிட
 வசமாய் வேதானை குறைவிடத்து
 தூதிட்ட வெள்ளினைப் போன்றுள்
 பாலங்கள் தொடரிட்ட தொழில்கள்
 எனவ்வாறு
 துஞ்சிட்ட சாஸ்குமரி வீண்பொருட்
 படித்துன் தொன்டப்பணி
 செய்துகொண்டிரு
 அதிட்ட செதாமிழு அனுகாம
 பிட்டாருங்கள் அரிஷங்கேயார்
 பிராந்தியமலை
 அம்பிட்ட மதுபிட்ட நடை கடந்தருளாக
 எதுபீறு முழுமித்தென
 வழிட்ட வாழ்க்கை பச்சினால்
 கிள் ஸொபீவனமுறை உதேவைப்பரசே /
 வைராக்காலும் கிருகாண் மணிப்பா
 புதிதாக மலை
 உரைக்காலும் பெனுமையீடு"

பண்டைத் தமிழரின் சமயம்

திருச்சியிலூ, திருவாளர் செ. வே. ஸும்பு ஸிங்கம்பிள்ளை

(ପ୍ରମତ୍ତାନ)

மாஞ்சேழிகளைத் தோழதல்

பண்டைத்தமிழர் மிகுகவுனாக்க மே வன்ற மாந்தெசுடி முசுவியறை கூறத் தொழுத்தாகவும் வணங்கி கொயப்படுகின்றனர். வில்லம் முதலையில் வாங்கியுமிருந்து முறையை செஷ்டுகளிடம் அவர்கள் வணங்கிலை தாக்க உற்பட்டுகின்றது. தமிழுக்கை மிகுங்களைப் பரிவுடன் கூடத் திப்பதேபோல சில தாவரங்களிடத் தும் அகங்கம் தடுத்துக்கொண்டு உண்ணுகியோம். அவர்கள் திறுமைப் பொருள்களையில் குரியன், காந்திரன், மனி, நக் கு தானிமையை முன் வணங்கிவதாகத் தெரிக்கட்டுகின்றது. அவர்கள் ஜிப்பொருள் வளையெல்லாம் கடவுளர்களத்து வண்க்கமயால்கள். அப்பொருள்களைத்தாங்க விவராசித்தான் கடவுளைபே தாந்தின் மூலமாக வணங்கி னர். மிகுங்களிடத்துள்ள பதநினாலும் அவற்றை வணங்கலாமீர்கள் என்றும் ஆராய்ச்சியளர் கற்று தாவர வணக்கத்திற்கு ஏற்றத் தரவுகளைப்படியாக விடும் காலத்திலே

உழக்கில் இயற்றப்பெற்ற நடத்துகள்

1

(வெள்ளவத்தை மு. இராமலிங்கம் எழுதுவார்)

எலியாட்டரவோடு கிரியான்றுக்
கிளிதிலைச்சந்து
கவியானமாயுறைப்புக்களைபோட்டதிற்
கண்ணங்கட்டே

வெடியரசனின் கூர்வவரலாட

శ్రీ కిరుత్తణముర్తికి ర్తార్థులు పరామితి పణీలుకొనుటిప్పటి వాయిద్తు వుర్మిచెప్పాలు తథా పట వస్తు ప్రిచ్ చంపక ఎత్తితువరా మంత్రాలను కీర్తార్. ఆక్రమే అంతణును ర్తార్ విను అన్యాయాలు వలసమప్రిచ్ చంపక ఎత్తితువరా మంత్రాలను కీర్తార్. అప్పటినీ, అవస్త ఉచ్చారం భేటికి వెలుక్కొచ్చయిము వారాతారాల తమత వస్తుకుటాపీఠిన్న నట్టినార్. ప్రణోదయాను రక్షితార్. అవస్యాయప్రాప్తినీ, అవస్త ఉచ్చారం

விவரங்களைக் கொண்டது
அவற்றுடன் வாய்ப்பு வாய்வதற்கான். அப் பின்
லீக்குக் குள் என்னும் நாம்தோலை
யும் வெடியாசன் என்னும் பட்டத்
கையும் கருடக்கொடியையும் நீல
கேசிலென்னும் பெண்ணையும் கொ
ந்து அவனுக்குச் சுக்கரதாக்கள்
நால்வரையுள்ளிருந்தது நாக நா
கை அச்சாலும்படி வாய்த்தனர்.

கைத்தச் சுருக்கம்
 சேஷபாரசன் கொறுவின்ருக்கி
 ருண், கண்ணைக்கும் கேவள
 துக்கும் திருக்கல்வைனான்று செய்ய
 வெண்டும் போய் பாதசிலமீல் செய்-
 வதற்காய் நாகரத்தினம் தேவுலை
 தேர்மென மானகர் மாசாத்த
 என்று மிரு செட்டினங் வக்து குறை
 வின்றனர், செட்டிகள் தேடுவதற்க
 நாகரத்தினம் தன்னிடமில்லையென்
 ரம் தீ குறையுங்கிழமீஜூலை
 வக்து தடையிற் பிறக்கவுடிகை
 வடியரசனிட முண்டென்றும்
 தன்து சேனுக்கிபத் தீக்கமையுப்பு
 பினாகரத்தினம் வரங்கீக் கொடுக்க
 கிழேன் என்றும் சேஷபாரசன்
 கூறுகிறுன். வடியரசனின் சேலு

ஈராமமங்கலம் காவல்களையும் எச்சித்தக் குறித் தான் பல மண்ண யதுபவேண்டாமென்று மீதம் சொழுவரசனை இடுக்கிருஷ்ணாலுல் சோழவாசனை தனது சுருக்கம் குட்ட சொத் துறவன் வகைகள் யாத்திரம் மகாமாத்திரமும் பரிசாராப்பதாகச் சொல்ல நகரந்தான் தான் தூத எதிவிதமும்கொண்டுவரும்படி மீதமுள்ள பெஷ்கருஷன், ஏது செலவியும் ஒருப்படரதைக்கண்ட மீகரமன் வெடிபரசனிடம் போன்றுப்பட்டுள்ளது செட்டிகளிடப் பேசுகின்ற சேஷியம் செலவும் பெற்றுக்கொண்டு வெடியகாவின் நீக் கை கை நுங்கு பேசுக்கு மற்புகின்றன.

வெடியரசன் கொலுவிலிருக்கும். அவன் மீண்டும் ஸ்லைக்கி தன் தேவைகளுடைம் மக்கிரிப்பதை வந்து தரன் கண்ட தீய சொப்பன்றை வெடியரசனுக்கு குறைக்க முன், ஸ்லைக்கியைப் போலிகிட்டு வழி மிகும் தூர்மேசன்வருட் சென்ற தீர்த்தக்கால் பிராமணங்க்குக் கூட தருமிட் செய்து வரும்படி வெடியரசன் அனுப்ப வழங்கன போதுமிக்கன். பின்பு தன் தேசுலுக்கிப்பதினை வழைத்துத் தன் நாரியைக் காலை

செய்விக்கிறுன்.
மீதாமல் கண்ணகவின் வர
பெற்ற நாட்கள் ஏற்கிறன். வெய்
யார்களை மாற்றி மீதாமல்
யும் சேனையைபும் கண்ணிலிருங்கால்
படி திடுது அவன்றை வெடிய
ரசுநூக்கியிடக்கிறுன். வெடிய
சன் மீதாமல் தந்த சமாத்துக்
கோட்டை அவன் வாது சுராத்தினை
கேட்கிறுன். வெடியரசன் வெடிய
னாடு மீதாமலைப் போருக்கவைக்க

ଶାନ୍ତିକରିତା

(திரு. வ. கந்தையா, கொழும்பு வருகேள்வியில் பேசியது)

கைனம் திரு மிகப் பக்கமுயமதம் இல்லை இன்றம் இந்தியர்கள் உயர் சிலைன்ஸ் உடனடி தான் கண்ணிய மதம் போல கைனமும் புத்த பெறுமா அங்கு முட்டிடத். கைன மதம் கொண்டாகன் உண்டாகி வளர்ந்த ஆசிரியன்மர் இருபத்தலால்வர். முழுக்கிடப் பின்படுத்தேன். இதற்கு மாசிரியர் வர்த்தமானர். இவர் புத்தா காலத்தவர். யாத்தமானர் மிக விரததோடு தமது மதத்தை கீல்க்க சுட்டுவத் காரணத்தினால் அவரை மகலியர் என்ற பெயரினால் மழுகை உருகின்றனர். ரிஷிப்போதர் முழுக் வர்த்தமானர் சுதை 24 ஆசிரியன் மறையும் தீர்த்தங்கர் என்ற கைர் சொல்வது வழக்கு.

ஈசன என்ற தமிழ்ச் சொல் ஜில்
ஏற்ற வட்டகோவனின் கிருதவு,
ஜின என்ற சொல்லின் பொருள்
“வெள்ளோண்” என்பது. எவ்வறை
வெள்ளங்களை வருத்தி எழுது
கிருப்பு கொடுத்து கீலை
வென்ற வருக்கான். கிருப்பு
வெற்புக்களை உலக்கோலே, மீண்டும்
பிரபுக்கு ஏதுவன பஞ்சத்தையும்
வென்றாய் முடிந்தது, எனவே
மிருங்கிக் குறுதி பெற்றார்.

கைஞமத்திற்குக் கடவுளில்லை.
பெளத்து புத்தப்பெறுமான வழிபடு
மாறபோலே கைஞரும் நீத்தங்கா
வரவுபடுவார். தீர்த்தங்கரின்
வாய்மு வழிகாட்டியாரும். தீர்த்தங்கா
வராகய அப்பெறுமக்களும் சிய
மக்ளாகை மீமமப்போல் தூருகால்
வழிக்கைப் பக்ததிற்கு உள்ளால்
நாம் தயவுப்பிரிசிலூல் வித்தீர்த்த
கைஞ்சனார். அப்பெறு மக்ளின்
வழிக்கை கடைப்பிடித்தால் சாரும்
ஏதிப்பற எத்தனம் என்பது
கைஞர் கொண்டக.

மதங்கள் உண்டாமல் போது கட்சிகள் எழுஷல் அரிது, காலம் செலவாங்க செல்ல எட்சிகள் தலை காட்டு வது ஏழக்கம். ஒசன் மும் இவ்வழக்கத்திற்குள்ளாரது. ஒசன் தானமானார் தமிழ் மற்றும் பட்டினம் இருக்கட்சியாப் பிரிந்தனர். ஒரு கட்சி திகம்பார். மற்றைக்கட்சி ஒவ்வொழும்பார்.

திகம்பரவின்படி, துறவிகள் ஒன்றை, அனி, இல், மாணவும் தற்கூடு, இருந்தன, தெயங்காடு கூட்டுரைக்கு வராற்கிணம். முறையில் பெற்ற தற்கூடு உண்டோ என்று சொல்லும் பொறுப்பாக திரும்புகிறது. திகம்பரப்பெண் ஜான்கூடு புத்தாயில்லை. அவன் பின் சூழலுப்பிரிவு துந்தியை அவர்களிலையும். திகம்பரமங்கள் ஆண்டு இன்றி எங்கவும் உணவு தேடித் தீவில்லம் என்று நீங்கள் தேடக்

ஈட்டு தீரு மதக் கொண்டை.
நாக்கெள்ளங்கில் மரணம்பார்க்க
முடியாது, கைன தழக்கல் இன
மூல யாதோர் உடையுமினி ராசி
வில் தெருத்தெருவரயத் தரிக்கை
ஊராம். அவர்கள் பெரும்பாறும்
மூம்பத்தார் உறையும் சீரிகள்ள
ஒன்றைவர்கள், பழந்தமிழ் ராட்
பூம் இவர்கள் துவமாய் உடை
வினற் கந்திகளில் உலக்கூர் எனப
நற்குச்சாலை மன்மேக்கல்வியிலுள
து. மலர்யனம் புக்க வதையில்,
யனித்தீர்ஸ் முதியில் காதமத் சௌல
முழி, சியிலிக் கரண்ணட்டயன் துவமு
ங்கார் பிரபான்ன, நன்முழுநட
நாக்கமை தீது” வகுக்கா
னான்று வருதல் கரகை, நீதமபரான
ஏற்கை செலுகுத்திக் ‘உடையில்லை
வாய்’ எனபது பெற்றார்.

இனி மற்றால் கட்டியிராபு
சுவைதம்பார், திகம்பர் கொள்
கூடியெல் இப்போது நான் கொள்
யிவற்றுக்குத் தேர்மாற் கொள்கூத்
தாலே அணிவர், எவ்வதம்பார்
என்ற சொல்லத்தே பென்னைத்
தகிள்ளீவோர் என்பது பொருள்
சுவைதம்பாப் பெண்ணாக ஒழுங்
இப்பிறவிலையே யீடுபோம் எயத்
ரியமையுன்னு, கவேவியம்பார் மக்க
இயியல்பை கண் குணர்க்கவும். இயல்
புக்கு ஏற்ப யித் தியற்றீயவர்,
அதன்படி ஒடுக்கியவர்.

அரிவு வரும் வழிகள்

கைங்கள் கைகளில் வல்லவர். இந்தியாவில் பல கலைகளையும் வளர்த்த வர்க், தமிழ்நாட்டுப் பார்வையும் தலைக்கணக் கலைப்பையும் உயர்வும் வளர்த்த வள்ளுவர் கைங்களும் வளர்வதற்கு, சீலக சிக்தராமனி சிலப்பதூராம் மேற்குமாதிரி ராணும் தனுசாமி முதலின்பன் சாரணம் பாரும். தாரிசன ஆராய்ச்சிக்கு மிகத் தீவிரமான தருக்கக் கலைப்பை வளர்த்த முன்னணியாளருள் கைங்களும் உள்ளனர். இந்து வைத்தொகிக், பெளத்தர், கைங்கள் இவைச் சுதாக்கத்தில் மேம்பாடுற்றார்கள்.

நமக்கு அறிவு வரும் வழிகள்
மூன்று முறை என்று அறை
பிட்டன. சிலவு காட்டி, அதுமா
னம், ஆகமம் என்பதா. உலகில்
ஒத்த அறிவரியும், பூவுக்கைப்பற்
தய அறிவோ பூவுக்கைத்து அப்பார
பட்டவற்றைப்பறத்தப் புதிரை,
ஏட்சு தனுமையின் ஆகமம் ஆகிய
முறை வழிகளை முடிகிற வழியாம்.
இவ்வழிகளுக்குப் பெயர் அனைத்து
நிலவுமிகுஞ்சுக்குப் பெயர் அனைத்து
அவ்வழிகளை வரும் உண்மை
அவ்வழைவ்வை கொள்ளவேண்டும்.

காட்சியல் வரும் அறிவு கண்ணால் கண்டும், காதல் கேட்டும், காப்பு உண்மை, முகங்கள் தம், தோல்ல் தொட்டும் கென்றும் அறிவு, அதுமானத்தினால் வரும் அறிவு தயின்கூசி வெளியே வந்து முற்றும் கண் தத்திருக்கக்கண்டு மழும் பெய்திருக்கிறது என்று மய்த்தனரும் அறிவு. ஆவும் அறிவு நித்தங்கார நந்தி திருவாசகங்களை நம்தி, அவை கூறம் பொருள்களை கொள்ளும் அறிவு.

சார்வாக்காட்சியளவை ஒன்றை
மட்டும் கொண்டு, அதுமானம் ஆக
ம் இரண்டையும் தனினினர். காட்சி
யளவையையும் தனினிடலாமே
யென்ற கைஞர் வரதித்து சர்வா
க்கார மற்பபர். கயிற்றாக கண்ணல்
கண்டு பரம்பென்று கொள்வதும்
காட்சியறி. அதற்கு காட்சியள
வையும் பொய் என்று உரூணவு
ஏன்? இந்த

இனி விவரங்களை முடிவு கொள்ளும் முறையில் 'சப்தபங்கரம்' என மற எழுவதை உற்பு முறையைக் கொயாறாவர். அவை, உள்ளது ரமர், இலைதுமரம், உள்ள தும இலைதுமரம் என 7 வகையாக வருமா. யான்சின்காரகள் துண்டகள் போன்று நிறப்பதால், 'யான்சின் துண' போன்று என்று விவரங்கள் இருக்கும் என பார். ஏன்? யான்சின் காது சள்ளு போன்றன. கை உலக்கை போன்று, சிறவுமற்பத்தியே. அதனால் ஒரு உற்புப்பற்றி முழு யர்ஜை யையும் துறுக்கு உவர்க்கூட மற முற யான்சின் துண'போன்ற துறுத்து' என்று முடிவு கொள்ளப்படுவது வழக்கம் என்ன என்று விவரம் கொடுக்கிறேன் மீடி 'நான் வகையில்'

தட்ட கொடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்போது வரக்கியம் ஒரு வகையில் யான் தூண்பீபைச் சென்றது என வரும். மீதிருத்தம் கால வழிவத்தால் பாலை தூண்பீபான்றது என்றுசொல்ல முறையாகும். வள்ளுதமரம்னிற வாய்ப்பாட்டின்வரியை தூண்பீபன்றுமரம் என வரும். மற்றும் வாய்ப்பாகுகின்னையும் இவ்வாறு விளக்கினால் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் வாவரும் எனில் கொள்ளாக்கன் என்பது பற்றி இத்துடன் மிகுக்கீறன்.

இனி, உச்சத்தைப் பார்க்கும் போது உயிரினங்களைவும் உயிரில்லாதனைவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். அதனால் உணக் குறியில்லைவும் உயிரும் என இருந்தால் வருத்த நன்றி. உயிரில்லைக் கூவன் என்றும், உயிரில்லைவற்றை சுவன்றல்லதா [அதீவு] என்று வழங்கினார். முதலில் டீவாண்டாத பகுப்பைப் பார்ப்போம்.

சிவன் இருக்கதற்கு இடமாயுள் எதுடல். உடல் எவ்வாறு உண்டாவது மிழ்சினாலும் ஆதல். மிழ்சு என்பது சடப்பொருள். மிழ்சு பயக் கூகார் 'புட்கல்' என்றனர். பொதகதம் முதலியீப் பிரதரிசனங்களில் புட்கத என்பது யீரி. புட்கல் என்ற தொல்லுக்கு கூடுதலும் கலைத்துறை என்பது ஏராருள். சிலம், நீர், கெருப்பு, காற்று காலன் குழுக்கங்களும் கூடுதல் காலனா தமிழு முதற்காரணம். இப்புத்தக வினினின்று உண்டாய செய்க்கூடனே மனம், முசுக், வாக்கு என்பன,

ஆகாரம் திரு பூதமண்டி. பிழம் பின் மாறுபாட்டால் கழும் ஒலி, குடி, சிலை, இருள், கூட்டம், தீக்கம், கூவன், மென்னை, வத்வு முதலிய குணங்கள் போல சத்தமும் ஒரு குணம். அதனால், மற்றொர் கேள்வுவதுபோல ஆகாரம் தின் அனுமன்றி.

துக்கம் பூதமல்லவன்றேன், அண்ண அத்த வாது? இடம். சமம் இயங்குதற்கு இடம் வேண்டும். எம் இப்பொதுதற்கு இடமே ஆகவாய். இயங்குதற்கு இடம் ஏதுவாதல்ல இதனை ஒரு துணைக் காரணம் என்பர்.

இனிக் காலம். காலமும் ஒரு துணைக்காரணம். குழந்தை வளர்ந்து கணவனுதற்குப் பிழவுனுதற்கும் காலம் மீண்டும். குழந்தை வளமும் குழந்தையாகவே இருக்கவேண்டும். அதனால் காலமும்

கும்பிடுவோரும்
(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கூத்துப்பார்ப்போர் கழும் விட்ட
யெய். அதைப்பற்ற குருங்கள்
யிட்டத் தலைப்போனில் பகு-
தீசுவரர் வோயிலை கட்டி திருப்
துத்தொழிலைக் கண்டுடிக்க ஏன்
செய்தோம்? இதுகாதனத்தின்
பத்தாரிப்பு கற்றுக் கிருமந
வெளிவர்க்கப் பட்டதும் கொண்டு
ஏம் சாதிக்கென்றுமே; முதலா
கிட்டியில் கூட, கண்ணிழுக்க இ

துனி கிடை, பராண் அபிப்பில
அவசரா கிடையில் உள்ளது. அபிப்பில் கலைப்பணப்பாவது, சூலை
அது அசைவுவத் தகிப்பதேலை, குடும்ப வகுக்க முயறும் கணி
பாணவைகளுக்கு. கீழொய்
கை அடுப்பு பராண்யைத் தகடுகைய
வதனை, கிடையும் பராண் அசை
வாத நிறுற்றுத் துணைக்காரணம்.
அசையும் கிடையும் கணங்கள் வழக்
கை தாமம் கார்த்தம் எனப் பெயர்
பெறும். அசையும்களுக்கு அறம்
யும் எதற் பொறுப்பாரு

கர்கள் வான் தமது, பிரமணமிடம் செய்துவிடும் அதை வரும் கூடிட்டோல், உடலின் படி பாருபாட்டைச் சொல்லினால் தீட்டன், நூற்று மணி பண்டமீ” — அப்பர். இவ்வணம் 18-9-13, அ. கைகாபதி

18-9-43. ஏ. கிருஷ்ண

